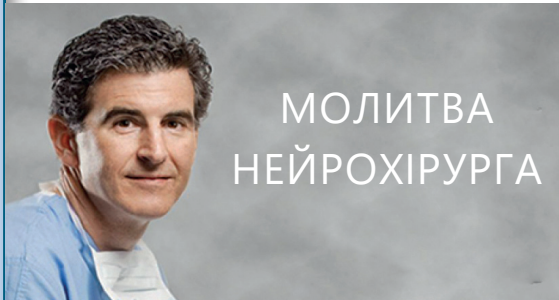

НАШ БОГ ДИВОВИЖНИЙ, НЕВИМОВНИЙ, НЕЙМОВІРНИЙ!

Зворушлива стаття про лікаря Девіда Леві

Він практикує в своїй практиці
молитву, читайте на **стор. 3**

МОЛИТВА
НЕЙРОХІРУРГА

Для християн прощення – це не одноразова дія, це постійна життєва позиція

Про силу прощення читайте
в статті на **стор.4**

Важливо розуміти, що покаяття і хрищення – це дві складові спасіння

Про важливість хрищення по вірі
в житті людини читайте статтю
на **стор. 5**

Варто серйозно задуматися над тим, що ми вимовляємо

Інформація, яка дозволяє задуматися
над деякими словами, які ми можемо
говорити на шкоду собі, на **стор. 7**

Чи насправді Бог такий могутній і великий?
Для того щоб переконатися в цьому, все, що вам
потрібно, – це вийти темної ночі на вулицю і по-
дивитися на небо. Вам одразу стане зрозуміло,
що Бог, Якому ми поклоняємося, знаходиться за
межами наших найбільших уявлень та мрій.

Псалмоспівець каже в Біблії:

**«Небо звіщає про Божу славу,
а про діла Його рук розказує небозвід»**

Псалом 18:2

Іншими словами, зірки в небі не просто го-
рять, вони по-своєму вигукують усім, хто на них
дивиться: «Бог дивовижний, Він невимовний,
неймовірний, Він більший, ніж ви можете собі
уявити! Не забувайте про Бога. Не кажіть, що
Він чогось не може. Бог величезний, Він біль-
ший, ніж наша найбільша думка про Нього. Це
неймовірний Бог!»

ВЧЕНІ У ГЛУХОМУ КУТІ

«На початку Бог створив Небо та землю»
(Буття 1:1). Все, що Бог задумав, Він створив, і
Всесвіт почав своє існування. Те, що ми звикли
називати Всесвітом, насправді не є кінцем Бо-
жого творіння. У нас немає достатньо великого
телескопа, щоб побачити, що ж там, далі в Бо-
жому творінні. Але щоразу, коли ми створюємо
телескоп більших розмірів, ми знову дивуємо-
ся: виявляється, Всесвіт більший, ніж ми думали,
там багато того, чого ми навіть собі не уявляли.

Вчені у глухому куті. Вони кажуть, що у Всес-
віті можуть бути інші планети, на яких є життя.
Якщо думати, що Всесвіт – всього лише місце
для проживання нас з вами, то для цього він
занадто великих розмірів. Але що, якщо першо-
рядна мета Всесвіту – це не тільки бути домом
для нас з вами, а показувати велич, могутність,
силу та славу Бога, Який все створив? У цьому
випадку Всесвіт не видається надто великим.

Давайте уявімо, як відбувалося створення.
Бог сказав: **«Хай станеться світло!»**, – і стало-
ся світло, і світло полетіло зі швидкістю 300 000
кілометрів за секунду. Світло настільки швид-
ке, що його промінь може пролітати сім разів
навколо Землі кожної секунди. Коли це сталося,
Всесвіт просто осяявся світлом.

Ми живемо в малесенькому місці Всесвіту, в
галактиці Чумацький шлях. У Всесвіті швидкість
пересування вимірюється у світлових роках. Що
таке світловий рік? Ця відстань, яку світло долає
за один рік – 9,46 трильйона кілометрів. Вчений

астроном Девід Блок з Йоханнесбургу (ПАР) го-
ворив, що якби ми почали рахувати зірки, од-
ну зірку за одну секунду, то нам би знадобилося
2500 років тільки для того, щоб підрахувати зір-
ки в галактиці Чумацький шлях, де знаходить-
ся наша сонячна система. А таких галактик, як
Чумацький шлях, у Всесвіті багато мільярдів.

І Бог говорить про Себе через пророка Ісаю:
**«І до кого Мене прирівняєте, і йому буду рів-
ний? говорить Святий. Підійміть у височину
ваші очі й побачте, хто те все створив?»** А по-
тім Він Сам дає відповідь: **«Той, Хто зорі виво-
дить за їхнім числом та кличе ім'ям їх усіх! І
ніхто не загубиться через всесильність та все-
могутність Його»** (Ісаїя 40:25, 26).

ВЕЛИКИЙ БОГ ТА МАЛЕНЬКІ ЛЮДИ

Ми маємо правильно оцінювати Бога. Він
мислить глобальніше, ніж ми. Небеса кажуть
нам, що Бог величезний, але вони говорять ще
й про те, що ми з вами дуже-дуже-дуже малень-
кі. Якщо співвіднести нашу сонячну систему і
Всесвіт, це аналогічно співвідношенню дрібної
монети і континенту Північної Америки. Ми не
такі великі навіть у нашій власній галактиці Чу-
мацький шлях. Ідесь у ній є одна зірка, не най-
краща, не найяскравіша, не найбільша, просто
одна з мільярдів зірок. Ми називаємо її Сонцем.
Навколо неї обертаються кульки, одна з яких
називається Земля. І це наш дім. Це ви та я.

Коли люди вперше побачили Землю, сфото-
графовану з корабля Аполлон, вони ахнули: це
було вражаюче. На фото планети не видно кра-
їн, їхніх кордонів, міст, людей, не видно величез-
них потреб, які існують, не видно бідності, воєн,
болю, не видно блиску та слави, не видно нічиєї
машини чи особняка. З'являється почуття, що,
можливо, ми не такі вже й великі, зрештою, і не
такі важливі, як ми собі думаємо.

Псалмоспівець правильно говорив:

**«Коли бачу Твої небеса – діло пальців
Твоїх, місяця й зорі, що Ти встановив, – то
що є людина, що Ти пам'ятаєш про неї,
і син людський, про якого Ти згадаєш?»**

Псалом 8:4, 5

ВЕЛИКИЙ БОГ... НА ХРЕСТІ

Давайте вирушимо в невелику подорож на
відстань 150 мільйонів кілометрів до нашої най-
ближчої зірки, Сонця. Його температура на по-
верхні становить 10 000 градусів. Це бурхлива
вогненна куля, там наче вибухають мільяр-
ди ядерних бомб. Сонце випромінює світло зі
швидкістю 300 000 кілометрів за секунду, і про-
меню сонця потрібно трохи більше 8 хвилин,
щоб подолати відстань в 150 000 000 кілометрів,
досягти Землі і торкнутися вашої шкіри. Сонце
вийшло з Божих уст. І це Той Бог, Якому ми по-
клоняємось сьогодні. Подякуйте Богу за те, що
ми знаходимося за 150 000 000 кілометрів від
Сонця.

Вчені кажуть, що в космосі щомиті народжу-
ється нова зірка. Бог дає їй ім'я і поміщає, куди хо-
че у Його власному Всесвіті. Бог надзвичайний.
Він створив через Ісуса Христа світ (Івана 1:1-3).

НАШ БОГ ДИВОВИЖНИЙ, НЕВИМОВНИЙ, НЕЙМОВІРНИЙ!

■ Початок на 1 стор.

І раптом ми бачимо Ісуса на хресті... Творець всього, прийшовши на цю бліду блакитну крапку в космосі, на нашу планету, висить на хресті...

Ось що пише апостол Павло про Ісуса Христа:

«Він, будши в Божій подобі, не вважав за захват бути Богові рівним, але Він умалив Самого Себе, прийнявши вигляд раба, ставши подібним до людини; і подобою ставши, як людина, Він упокорив Себе, будши слухняний аж до смерті, і то смерті хресної...»

Филип. 2:6-8

ОСНОВИ ВІРИ

Ми віримо:

– у Бога-Отця, Творця неба та землі, всього видимого та невидимого, Вічносущого, Святого, Джерела життя;

– у Господа Ісуса Христа – Сина Божого, народженого від Духа Святого і діви Марії, розп'ятого за нас, померлого і третього дня воскреслого, що вознісся на небо і сидить по правиці Отця і знову прийде судити живих і мертвих, і Його Царству не буде кінця;

– у Духа Святого, Єдиносущного з Отцем і Сином, Чия місія – виявляти світові про гріх, свідчити про Ісуса Христа, роздавати духовні дари членам Тіла Христового (Церкви), здійснюючи в них духовне зростання.

– **Ми віримо**, що Біблія є непогіршима, натхнене Богом Слово, єдине непомилкове мірило віри та керівництво у нашому житті.

– **Ми віримо**, що людина створена Богом за Його образом і подобою. Внаслідок гріхопадіння Адама і Єви відносини людини з Богом порушилися, природа людини набула гріховних якостей і стала смертною. Відновлення стосунків людини з Богом, спасіння наше здійснюється завдяки благодаті, вірою в Господа нашого Ісуса Христа.

– **Ми віримо**, що Церква є живе духовне Тіло, Голова якого – Христос. Кожна людина, яка вірує в Ісуса Христа як у свого особистого Спасителя, через покаяння та водне хрещення, долучається до Христової Церкви.

– **Ми віримо** у воскресіння спасених Христом для вічного життя у Його Царстві; у воскресіння відкинутих Христа для вічних мук.

БОГ ЛЮБИТЬ ВАС

Незалежно від того, хто ви, що вчинили, який багаж ви тягнете на собі, з яким соромом, поганими вчинками та невдачами вам доводиться жити, Бог, сповнений любові, бажає вас врятувати для вічного життя. І в Ньому свобода, очищення, прощення, оновлення.

Бог – скрізь. Його благодать, милість, доброта, прощення – скрізь. І задовго до того, як ви вирішили, що ви з Ним робитимете, Бог вирішив, що Він робитиме з вами: покласти всі ваші гріхи на Свого Сина, а вам віддати в дар Себе і запросити

жити вічно у великій історії. У Його історії, у Його Царстві. Тільки повірте Господу!

Не концентруйте свою увагу на гори проблем, депресію, самотність, незаслужені звинувачення, хворобу чи банкрутство. Навіть сама темрява смерті не може вирвати вас з руки Бога, Який тримає весь Всесвіт на Своїй долоні. Він тримає вас, і Його благодать є достатньо великою і сильною, щоб провести вас через все і довести до Неба. Ви можете довіряти Йому. Він є любов, дивовижна і свята.

«Дякую, Ісусе, Сину Божий, Творець усього, Спаситель світу! Дякую Тобі за благодать до таких, як ми, маленьких, крихітних людей, за те, що Ти на хресті заплатив ціну за наші провини. Дякую за цей день і за кожен день нашого життя. Амінь».

За проповіддю Луї ПІГЛІО

Йога і християнство

В сучасному світі людство захоплене пошуком швидких, надійних методів оздоровлення. Серед таких методик певну позицію зайняла індійська практика під назвою «йога», яка має декілька словникових значень цього слова. Серед них такі: «зв'язувати», «з'єднувати». «скріплювати», «зчіплювати». Мало які люди по-справжньому задумуються про витоки і справжні цілі занять йогою, а також про те, що результати цих занять можуть виявитись зовсім несподіваними.

Ті, хто захоплюються «хатха-йогою», вважають її своєрідним аналогом гімнастики, з допомогою якої можна значно покращити стан свого здоров'я. Йога – це не назва однієї методики, а швидше ціла сукупність систем, котрі об'єднують одну спільну мету – досягнення «Абсолюту», завдяки якому досягається звільнення від страждань і надається відчуття вищого стану.

Йога – сукупність психологічних і фізичних практик, які розробляються у різних напрямках індуїзму і буддизму й використовуються з метою управління психофізіологією людини для досягнення більш піднесеного психічного і фізичного станів. Це язичницьке релігійне вчення, що рекомендує досить аскетичний, більш дисциплінований спосіб життя. Він полягає в управлінні диханням у відповідних позиціях тіла (позах), які приводять до стану розслаблення, сприяючи медитації, у якій, зазвичай, для зосередження застосовується мантра або священний вислів.

До цього потрібно додати, що людина, яка займається йогою тільки заради тілесного здоров'я, вже підготовляє себе до певних духовних поглядів і навіть досвідів, про які вона, безсумнівно, і не здогадується. Зрозуміло, ця ідея не християнська, а язичницька, але ж мета – використовувати прийоми йоги для зовсім інших духовних цілей, для «християнської» медитації. Мета йоговських прийомів, з цієї точки зору, зробити

людину розкріпаченою (розслабленою), задоволеною і пасивною, тобто сприйнятливою до духовних ідей і вражень. Практикуючи певні чужі речі, навіть з невинних мотивів, ми, не підозрюючи, через власну підсвідомість «посвячуємося» в практичну індуїстську, чи тибетську релігійну обрядовість. Підсвідомість – часто невідконтрольна для нас ділянка, яка найлегше піддається зовнішнім впливам і гіпнотичним навіюванням, що через неї опановують нашими душевними й тілесними процесами.

Чи корисно християнину займатись йогою, коли він бажає жити по-християнськи? З однієї сторони, ніби нічого поганого в йозі, як у комплексі фізичних вправ немає. Але, в ході таких собі гімнастичних занять, в більшості випадків пропонують проговорити якісь «мантри», взяти і «охопити енергетичний простір» і т.д. Будь-які вказівки, які дає в йозі «гуру» (вчитель, той, хто дає знання, благо або провітання) – мають велике значення для того, хто займається йогою. Якщо ж людина залишає «гуру» через будь-які мотиви, вона, тим самим, «псує собі карму!» і зобов'язана розплачуватись за цей вчинок протягом довгого часу (наприклад, за вченням йоги, – в «наступних життях»). Таким чином, християнин, вступаючи в мантричне спілкування з «Абсолютотом», тим самим замінює

істинні духовні цінності на неправдиві. Тому, будь-які форми окултних практик, а йога, безперечно, відноситься до таких, несумісні з християнством.

На практиці йоги прослідковується повторення гріха перших людей, які забажали стати немов Боги і вийти за межі того, що визначив їм Господь. Йога вводить людину в свого роду ейфорію і, одночасно, в стан гордині, пов'язаний з високою думкою про себе і свої здібності. Тому шлях «мантр», який сучасні йоги називають «енергіями», – це шлях, який закінчується втратою вірного орієнтиру на шляху спасіння, симптомом чого є повний душевний розлад.

Практикуючи йогу, насамкінець, слід пам'ятати, що людина, в процесі цих занять, волею чи неволею, обов'язково стикається з духовно-філософськими поглядами цієї практики. Її «езотеричну» сторону, практично, неможливо обійти. Практика йоги, яка на перший погляд, здається такою собі «безвинною гімнастикою», – переходить у візуалізацію образів, які активізують фантазію і, як наслідок, очевидним буде контакт із «потойбічним» світом. Тут і приховується уся небезпечність та шкідливість, а також руйнівність цієї методики. Йога – не лише фізкультура, вона спирається на цілком визначену релігію і пропонує відповідні духовні практики, несумісні з християнством.

БОЖИЙ СУД

дженим зі світом. Бог також дисциплінує і карає Свій народ (1 Коринтян 11:31, 32; Євреїв 12:1-10).

в. Суд майбутній
У багатьох текстах Святого Письма говориться про майбутній суд. Народи і культури всього світу закарбували це у своєму розумінні і свідомості. Усі будуть суджені абсолютним правосуддям (Дії ап. 24:25; 1 Коринтян 3:11-15, 4:5; 2 Коринтян 5:10; Євреїв 10:27).

2. ТРИ АСПЕКТИ СУДУ

а. Суд в минулому

На Голгофі в судовому порядку було вчинено законний суд над сатаною і його військом (Колоссян 2:14, 15; Івана 12:31, 16:11). На Голгофі всі гріхи світу були засуджені через смерть Христа, і всі, хто вірує в Христа, знають, що перейшли від смерті в життя. Замість них засудили Христа (Івана 5:24; 2 Коринтян 5:21; Галатів 3:13; 1 Петра 2:24).

б. Суд теперішній

Є суд, який продовжує здійснюватися. Бог часто втручається в життя безбожних людей і засуджує їхні гріхи. Але вирішальний суд ще має відбутися. Віруючий повинен судити себе сам, щоб не бути засу-

в. Визначена ціль:

(1) Виявити істинний характер кожної людини (Матвія 10:26; 1 Коринтян 4:5).

(2) Визначити цінність усіх вчинків людей (1 Коринтян 3:13).

(3) Віддати належну нагороду або покарання, бо людина не завжди була покарана чи нагороджена в цьому житті (Матвія 16:27; Римляни 2:6-9; Об'явлення 22:12).

(4) Відстояти Божу праведність у Його справах із людьми. Буде визнана Його справедливості (Об'явлення 19:1, 2).

г. Встановлені принципи і стандарти:

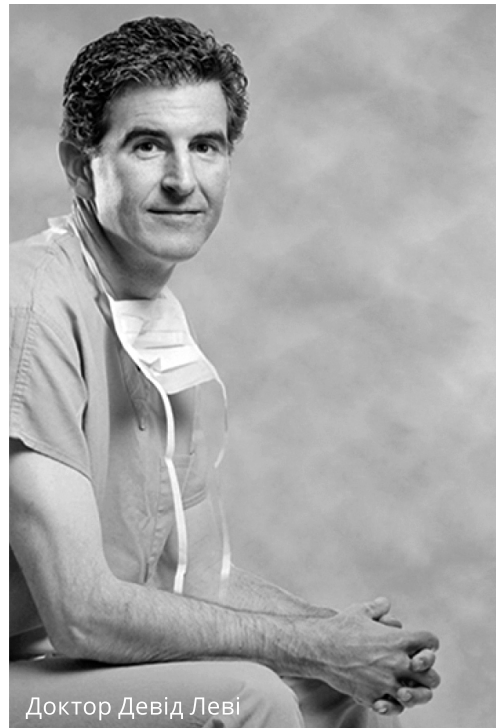
3. СУДНИЙ ДЕНЬ

Судний день – це великий день розплати, коли Бог приведе всіх людей до Свого престолу, щоб вони відзвітували про своє життя, проведене тут, на землі (Дії ап. 17:31; Римляни 2:16; 2 Петра 3:7; Псалмів 95:13).

Ось деякі з найважливіших фактів про майбутній судний день:

а. Призначений день суду для віруючих і день суду для невіруючих (2 Коринтян 5:10; Римляни 14:10; Дії ап. 24:25; Об'явлення 20:11-15).

б. Призначений Суддя, Ісус Христос (Івана 5:22-27; Матвія 25:31, 32; 2 Тимофія 4:1; Дії ап. 10:42).

Доктор Девід Леві

Проблема була в тому, що він не міг вирішитись, щоб почати робити це. З чого розпочати? Як розпочати розмову на таку тему, як молитва? У медичному інституті не обговорювали подібні теми. Він відчував спонукання молитися, але розумів, що це порушувало його зону комфорту. І так почався цей шлях – спочатку невпевнений та незграбний – досліджень не лише фізичних, а й духовних потреб пацієнтів. Результати його вразили. Пацієнти не сміялися і не гнівалися. Навпаки, багато хто плакав і дякував. Особливо, коли їхній хірург молиться за них прямо перед операцією.

У своїй книзі «Сіра речовина: нейрохірург відкриває силу молитви» доктор Девід згадує свої перші незручні моменти введення молитви у практику. Трохи згодом це стало робити легше.

Хоча інші медики спочатку бентежилися, незабаром він почав молитися з усією своєю командою перед проведенням процедур. Через деякий час молитва з пацієнтами, членами їхніх сімей та з персоналом стала звичайною справою.

Потім трапилося щось цікаве. Якось доктор Девід відчув спонукання запитати у важкої пацієнтки, чи є в її житті щось, що її турбує. Раптом та заплакала, розповідаючи про сімейні проблеми. Це були образи, непро-

щення, гіркота та обурення. Після обговорення лікар м'яко помолвився з нею про прощення та покаяння. Цей досвід змінив життя їх обох.

Сьогодні доктор Девід часто ставить такі запитання, спілкуючись з пацієнтами. В результаті з'являється спокій, відновлюється мир і фізичні симптоми покращуються.

«Вибачити, – пояснює він своїм пацієнтам, – це не означає вдавати, що погане ніколи не відбувалося, і не називати зло добром. Прощення – це звільнення себе від давніх душевних ран. Це найкращий спосіб, який я знаю, щоб допомогти вашому тілу отримати зцілення». У своїй книзі доктор Девід зазначає, що багато пацієнтів, які не слухають християнських родичів або служителів, часто відкриваються для примирення з Богом під час спілкування зі своїми лікарями.

Як пізнавати Бога?

«А що ми пізнали Його, пізнаємо це з того, коли заповіді Його додержуємо. Хто говорить: Пізнав я Його, але не додержує Його заповідей, той неправдомовець, і немає в нім правди! А хто додержує Його слово, у тому Божа любов справді вдосконалилась. Із того ми пізнаємо, що в Нім пробуваємо» (Івана 2:3-5). Знання Бога включає знання Його заповідей. А щоб дізнатися Його заповіді, треба регулярно читати Слово Боже. Написано:

«Уважай на самого себе та на науку, тримайся цього. Бо чинячи так, ти спасеш і самого себе, і тих, хто тебе слухає!»
1Тимоф. 4:16

Святе Письмо – це не твір якогось великого письменника, який

(1) Люди будуть суджені справедливим судом (Дії ап. 17:31; Псалмів 95:13).

(2) Люди будуть суджені згідно з Божими святими стандартами (Римляни 2:6, 10, 11; Об'явлення 22:12).

(3) Люди будуть суджені згідно з їхнім ставленням до Христа (Івана 12:48; Луки 12:8, 9).

(4) Люди будуть суджені згідно з мірою світла і можливостей, наданих їм під час земного життя (Матвія 11:21-24; Луки 12:48).

(5) Людей буде судити непогіршний і всевідуючий Суддя, Ісус Христос. Помилкового присуду не буде, бо Він знає всі потаємні факти, вчинки, мотиви і думки людей перед Ним (Еклезіяста 12:14).

(6) Люди будуть нагороджені або покарані різною мірою (Луки 12:47, 48; 19:16-26).

(7) Люди будуть переконані у справедливості Божого суду над ними. Усі вони визнають, що над їхніми думками, словами, вчинками і мотивами вершиться цілковита Божа справедливість (Юди 14, 15; Матвія 12:37; Римляни 2:15, 16).

Отже, всі люди будуть суджені. Вони будуть навіки поділені на дві групи. Ці групи – «вівці» і «козли» (Матвія 25:33); «праведні» та «нечестиві» (Матвія 13:49); «святі» і «ті, хто не послухав Євангелії» (2 Солуняни 1:8-10). Усі будуть вічно «благословенні» або «прокляті» (Матвія 25:34, 41). Дві долі будуть або небесами, або огнем озером.

можна почитати та покласти на полицю. Біблія – безодня премудрості об'явлення Божого. Слово містить у собі щось дивовижне, це Слово можна читати, читати, читати та постійно знаходити для себе щось нове та корисне. Через щоденне читання Біблії зміцнюється наш дух, який пізнає Бога. Читання Слова Божого корисне також і для душі, і для тіла, оскільки воно проникає глибоко в серце, дає повчання, відкриття, настанови, щоб ми з вами могли правильно жити, не грішили і були щасливі.

«Хто любить навчання, той любить пізнання, а хто докір ненавидить, той нерозумний» (Прит. 12:1). Читання Біблії необхідне також для того, щоб наша віра зміцнювалася, бо написано: **«Тож віра від слухання, а слухання через Слово Христове»** (Римл. 10:17).

Сила прощення

«І як кориться Церква Христові, так і дружини своїм чоловікам у всьому. Чоловіки, – любіть своїх дружин, як і Христос полюбив Церкву, і віддав за неї Себе»

Ефесян 5:24, 25

Відносини між людьми в суспільстві часто бувають просочені непростим. Непрощення є однією з головних причин багатьох зруйнованих сімей. У будь-якому шлюбі, заснованому на християнських цінностях або на світському світогляді, близькі стосунки будуються на довірі та відкритості. Де є довіра, там чоловік і його дружина можуть бути відкритими і посвячувати одне одного у свої найглибші почуття, надії та страхи, радості та горе, думки та мрії, кожен постає таким, яким він є. Така відкритість спричиняє зростання довіри.

Якою б міцною на перший погляд не була би довіра між чоловіком і дружиною, по суті, вона може виявитися дуже крихкою. Її можна розбити однією подружньою зрадою, образою чи насильством. Коли подружжя завдає одне одному біль, незалежно від того, навмисно чи ненавмисно, він руйнує довіру. Будучи пораненими, вони інстинктивно закриваються, іноді зовсім несвідомо, тримаючи партнера на відстані і

захищаючи себе від подальших ран. Чим сильніший біль, тим більша руйнація стосунків.

Такі ситуації мають бути вирішені. Сам процес з'ясування причин образи сприяє відновленню взаєморозуміння та близькості. Але якщо не намагатись налагодити контакт, ситуація ускладниться, відчуття близькості зникне зовсім. У нехристиянських сім'ях, як правило, біль і гнів накопичуються і призводять до розлучень. У християнському шлюбі відчуття близькості відновлюється через прощення. Для християн прощення – це не одноразова дія, це постійна життєва позиція. Переборюючи біль, страх, почуття власної провини, подружжя з покаанням у молитві вдається до допомоги Господа, усвідомлюючи свою неадекватність людськими зусиллями впроратися з болем, образою чи гнівом та роздратуванням. У таких ситуаціях можна спостерігати надприродне Божественне втручання, результатом якого стає здатність чоловіка та його дружини щиро визнати свою провину та просити прощення одне в одного.

Прощення виходить за межі людських уявлень про справедливість. Його призначення прощати те, що взагалі прощати не належало б. Саме тому прощення є однією з центральних істин християнства: нам потрібно пожертвувати

жалістю до себе та бажанням справедливості. Біблія каже, що коли ми приходимо до Бога, щиро сповідуємо свої гріхи і просимо про вирішення проблем, то Він дарує нам Своє прощення і вирішує наші проблеми. Ісус помер, відкупивши наші гріхи. Бог прощає нам просто, безоплатно, навіть якщо знає, що ми знову можемо зробити помилку. Він – приклад прощення. Апостол Павло пише:

«А ви один до одного будьте ласкаві, милостиві, прощаючи один одному, як і Бог через Христа вам против!»

Ефесян 4:32

Щоб зберігати шлюбні стосунки у гармонії, подружжю потрібно постійно приймати рішення про прощення.

Влучні вислови

- Любити Бога означає слухатися Бога.
- Найнадійніший засіб у світі для очищення – чесне сповідання перед Богом.
- Коли ми сповнені гордоців, місця мудрості в нас не залишається.
- Той, хто виходить із себе, потім ніде не знаходить собі місця.
- Будьте терплячі до недоліків інших, адже їм теж доводиться терпіти вас.
- Що менше ми зробимо сьогодні, то більше залишиться на завтра.
- Коли Ісус Христос входить до чиеїсь душі, Він змінює в ній все.
- Якщо ми подбаємо про свій характер, наша репутація сама подбає про себе!
- Ніколи не буває надто рано будувати плани на вічність.
- Якщо ви пізнаєте Христа, вам одному фермеру доведеться накласти близько 600 швів, щоб «залатати» 50 рваних ран. Іноді ця кішка наслідувалася досить близько наблизитися до населених пунктів. Був випадок, коли пума проникла до міста Вікторія.
- Найдорожчий свій капітал, життя, кладіть в те, що обіцяє вічні дивіденди.
- Найбагатородніший привід бути слухняними Богу – це бажання догодити Богові.
- Мир можна знайти, лише підкорившись волі Божій.
- Якщо горе з кимось розділити, воно стане вдвічі меншим.
- Христос віддав за нас усе. Чи віддаємо ми все за Нього?
- Ми повинні присвячувати себе Богові щодня, а не один раз у житті.

«...дивлюся на неї, а погляд її голодний...»

То був звичайний літній недільний день. Я гостювала у сина в Канаді. Ми з Іванком, моїм дворічним онуком, вирішили піти погуляти до школи, біля якої знаходиться невелика паркова зона, що примикає до лісу. Ліс цей гірський, і одному туди йти небезпечно, бо велика можливість зустріти диких тварин. Помілившись (перед тим, як кудись йти, ми завжди молилися про охорону життя та здоров'я), вирушили на прогулянку. Коли вже були на місці, я пішла зібрати трохи малини. І ось підходжу зовсім близько до кущів малини, піднімаю очі та бачу перед собою величезну пуму. Я спершу не зрозуміла, що вона є живою. Думала – школярі змайстрували їй макет і поставили у лісі. Я зупинилася, зробила крок убик, і тоді кішка повернула голову за мною. Ось тут я нарешті усвідомила, що пума справжня. І цієї миті – рятівна думка: «Господи, я знаю, що Ти зі мною». Поруч не було ні душі, а в мене жодної паніки, абсолютний мир у серці – просто я була впевнена, що Бог поряд, а отже, все буде гаразд. Дивлюся на неї: а погляд пуми голодний, очі холодні, злі. Я почала потихеньку, крок за кроком, відступати назад, а величезна кішка все стежить за мною, не відриваючи погляду. Нарешті я вийшла на доріжку і почала відходити все далі боком, щоб не втратити її з поля зору, а там уже пробігла до людного місця. Ми пішли, пума нас не зачепила.

Розповіла Алла О.

МАЙСТЕР ХОЛОДНОКРОВНОГО ВБИВСТВА

Пума, або гірський лев, куґуар – вид сімейства котячих. Пума сягає довжиною два метри при довжині хвоста 82 сантиметри та середній вазі тіла 105 кілограмів. У жодній з американських диких кішок немає такого величезного за довжиною ареалу поширення, як у пуми. Скелястими горами цей ареал доходить у Північній Америці до Канади

і охоплює практично всю Південну Америку до Патагонії включно. Пума мешкає переважно у гірських лісах, тому її ще називають гірським левом. Пума дуже спритна тварина. Вона може зробити стрибок довжиною сім метрів, тому не випадково її вихід на полювання майже завжди приносить удачу. Кажуть, що у здобичі шанси вціліти незначні: у 8 із 10 випадків пума бере гору.

Є точна статистика: за останні сто років у Північній Америці пума напала на людей 58 разів, з яких 22 випадки закінчилися смертю. Переважно постраждалими були діти чи дорослі люди невисокого зросту. Зареєстровано випадок, коли після нападу пуми одному фермеру доведеться накласти близько 600 швів, щоб «залатати» 50 рваних ран. Іноді ця кішка наслідувалася досить близько наблизитися до населених пунктів. Був випадок, коли пума проникла до міста Вікторія.

Побачивши з вулиці людину у вікні дому, вона стрибнула просто в дім. У разі нападу з її боку не рекомендується бігти, а навпаки, слід дивитися прямо в очі звірові і імітувати завивання. Потрібно пам'ятати й інше: на відміну від дитинчат, дорослі особини більш агресивні. Пума вважається майстром холонокровного вбивства людини. Ніхто не знає, як вона може повести себе наступної секунди.

Чи євангельські християни є сектою?

Ісуса Христа звинувачували в пияцтві, обжерливості, порушенні суботи, лжесвідченні, богохульстві і в тому, що Він нібито діє силою князя демонів. Його також звинувачували у підривній антидержавній діяльності (Матвія 9:34; 11:19; 12:24; 26:65; Івана 8:13; 9:16; 19:12).

Після смерті та воскресіння Ісуса Його учні стали об'єктом серйозних звинувачень. Групу християн першого століття привели до міської влади, кричачи при цьому: «Ті, що світ сколотили, – і суди ось вони поприходили!» (Дії апост. 17:6). В іншому випадку апостола Павла та його співслужителя Силу привели до начальства і подали справу так, ніби вони бунтують місто Филипи (Дії ап. 16:20).

Пізніше Павла звинуватили в тому, що він є заразою суспільства, збудником заколоту між юдеями, що живуть по всьому світі, і що він відважився «навіть безчестити храм» (Дії ап. 24:5, 6). Знатніші римські юдеї описали, як ставилися до послідовників Ісуса: «бо відомо про секту цю нам, що їй скрізь спротивляються» (Дії ап. 28:22).

Очевидно, що справжнє християнство, засноване Ісусом Христом, дехто вважає релігійною групою, яка дотримується крайніх поглядів та звичаїв і чия поведінка не відповідає прийнятим нормам суспільства. Безумовно, багато хто й у наш час вважав би євангельських віруючих шкідливою сектою. Обвинувачами в минулому часто були видні та шановні члени суспільства, і їхнє становище, схоже, надавало вагу їхнім твердженням. Звинуваченням, висловленим проти Ісуса та Його учнів, багато хто вірив. Однак, як відомо, усі ці звинувачення були помилковими! Яка ситуація сьогодні? Чи правильно говорити про євангельських християн як про релігійну групу, яка дотримується крайніх поглядів та звичаїв і своєю поведінкою не відповідає прийнятим сьогодні нормам суспільства? Євангельські християни не приховують своїх зібрань у таємниці. Зустрічаючись у Домах молитви зазвичай неодноразово протягом тижня, вони проводять більшу частину часу у молитвах, дослідженні та вивченні Біблії. Місця, де вони зустрічаються, відомі усім. Зустрічі відкриті, відвідати їх запрошуються абсолютно всі люди.

Чи справедливо називати євангельських віруючих маленькою релігійною групою, яка дотримується крайніх поглядів? Порівняно з деякими конфесіями в Україні вони справді нечисленні. Але згадайте, що сказав Ісус:

«Бо тісні ті ворота, і вузька та дорога, що веде до життя, – і мало таких, що знаходять її!»

Матвія 7:14

Тим не менш, євангельських християн далеко не назвеш маленькою сектою, яка дотримується крайніх поглядів. Зараз у цілому світі налічується мільйони віруючих євангельського віросповідання. Важливіше, ніж чисельність, їхній моральний образ та зразкова поведінка, якою вони відомі у всьому світі.

Євангельські християни живуть, не відокремившись від родичів та інших людей. Любити сім'ю і піклуватися про неї вони визнають своїм обов'язком, що базується на Біблії. Вони живуть і працюють із людьми всіх рас та релігій. Коли відбуваються війни та лиха, євангельські віруючі швидко відгукуються, пропонуючи екстрену та іншу гуманітарну допомогу потерпілим.

Ясно, що як Ісус далеко не був ласуном і п'яницею, так і євангельські християни далеко не секта. Треба сказати, не всі люди, які чули неправдиві повідомлення про Ісуса та Його учнів, стали злословити Його. Тому, якщо в тебе є запитання до євангельських християн та їх віровчення, чому б не намагатися познайомитися з ними ближче? Двері їхніх Домів молитви відчинені для всіх, хто шукає істину.

Ти, до того ж, можеш отримати користь з їхніх Богослужінь і пізнати як поклонятися Богу згідно з словами Ісуса:

«Але наступає година, і тепер вона є, коли богомільці правдиві вклоняться будуть Отцеві в душі та в правді, бо Отець Собі прагне таких богомільців»

Івана 4:23

ПРО ВОДНЕ ХРИЩЕННЯ

Згідно Божого Слова ми пропонуємо важливу істину про те, що людям потрібно покаятися перед Богом і прийняти Ісуса Христа у своє серце. Але це ще не все. Після воскресіння Господь Ісус дав наказ Своім учням-апостолам: «А Ісус підійшов і промовив до них та й сказав: Дана Мені всяка влада на небі й на землі. Тож ідіть і навчіть всі народи, християни їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все те, що Я вам заповів. І ото, Я перебувати-му з вами повсякденно аж до кінця віку! Амінь.» (Матвія 28:18-20).

Те саме сказав Апостол Петро тим, хто прийшов у Єрусалим на свято П'ятидесятниці:

«Покайтеся, і нехай же охристіться кожен із вас у ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів, – і дара Духа Святого ви приймете!»

Дії апостолів 2:38

Важливо розуміти, що покаяння і хрищення – це дві складові спасіння. Про це написав апостол Павло: «Чи ви не знаєте, що ми всі, хто христився у Христа Ісуса, у смерті Його христилися? Отож, ми поховані з Ним хрищенням у смерть, щоб, як воскрес Христос із мертвих славою Отця, так щоб і ми стали ходити в оновленні життя. Бо коли ми з'єдналися подобою смерті Його, то з'єднаємось і подобою воскресення, знаючи те, що наш давній чоловік розп'ятий із Ним, щоб знищилось тіло гріхове, щоб не бути нам більше рабами гріха, бо хто вмер, той звільнився від гріха! А коли ми померли з Христом, то віруємо, що й жити з Ним будемо, знаючи, що Христос, воскреснувши з мертвих, уже більш не вмирає, – смерть над Ним не панує вже більше!» (Римлянам 6:3-9).

Багато хто чує Добру Новину про Христа, каються, але не приймають водного хрищення. Хто поступає так, подібний до тонучої людини, яка хапається за рятувальний круг і не випливає на берег. Неможливо прожити життя в бурхливому морі, навіть якщо ти – на рятувальному крузі. Необхідно вийти на берег або потрапити до «ковчегу спасіння», подібного до того, що колись будував Ной. Сьогодні таким

Живеш Ти у серці моєму

Мій Боже! Живеш Ти у серці моєму, Оселю Свою Ти у ньому заслав, Сказавши: "Я буду Учителем твоїм віднині, Щоб вести тебе у святий Ханаан.

Завжди пробувай ти у Слові Моєму, Ходи постановами Моїми ти, Люби словами Моїми ти, Побачиш щасливими дні ти свої.

Якщо і голодного ти нагодуюсь, І будеш молитися за ворогів, Зернинку засієш у серці слабого - Зробиш усе це для Мене! Повір!

Коли буде важко тобі, то Я поруч, Із серця твого тягари Я зніму. Коли упадеш - Я тобі допоможу, З очей твоїх сльози Я також зітру".

Тому я завжди хочу чути Твій голос, І бути в присутності завжди Твоєї, Живитись від Слова і Духа Святого, І прихід зустріти із радістю Твій!

Автор: Ядвіґа Мазурок

ОБЕРЕЖНО! СЛОВЕСНІ ПРОКЛЯТТЯ

Чи ти бережеш себе від них?

Список слів, які негативно впливають на наше життя є досить великий, його можна поповнювати і поповнювати. Варто серйозно задуматися над тим, що ми вимовляємо і який насправді зміст закладає у, здавалось би, зовсім невинних словах. І покаятися за них.

Ура – від тюркського «бий»;
Нічого собі – собі нічого;
Чур – давньослов'янське божество-охоронець сім'ї, дому;
Очманів – зійшов з розуму;
Обожнюю – тобто поклоняюся як богові;
Зачарував – зачаклував;
В гробу я тебе бачив...

А ось вирази, які здатні викликати в людини душевну депресію і пригнічення:
«Це зводить мене з розуму»;
«Я більше так не можу»;
«Я ніколи не буду таким, як мій батько (мама), ніколи не буду так ставитись до сім'ї, дітей і не буду робити те, що роблять вони» (закликання на себе прокляття через осуд і клятву).

Хронічні, у тому числі й спадкові хвороби, можуть бути спричинені часто повторюваними висловами на зразок:
«Я тремчу від думки про...»;
«Таке завжди відбувалося в моїй родині, очевидно я буду наступним...»;
«Я не хочу більше бачити (чути)...»

Безпліддя, тенденція до викиднів чи взаємопов'язані жіночі проблеми не можуть зникнути, якщо у вашому лексиконі (а значить, і в серці) прописалися наступні вислови:
«Я не думаю, що коли-небудь завагітнію»;
«І що за прокляття, знову викидень...»;
«Я знаю, що і цього разу втрачу дитину – як завжди!»

Зруйнування сім'ї чи сімейне відчуження неминучі, коли ви говорите:
«Мені здається, що чоловік мене покине»;
«Я завжди знала, що мій чоловік знайде собі іншу»;
«Ми завжди жили, як пес з котом».

Проблеми на ваших дітей приходять через ваші вислови-прокляття, які ви говорите дітям:
«Горе ти моє...»;
«Де ти таке, пропаще, взялося»;
«Нещасний телепню, тебе вже ніхто не зможе чогось навчити».

Фінансові негаразди будуть постійними, коли ви постійно твердите:
«Мені ніколи не вдасться звести кінці з кінцями. І мій тато був таким самим»;
«Я ненавиджу ці вгодовані пики, які завжди отримують те, чого хочуть. Мені таке ніколи не вдасться».

Ви не перестанете бути людиною, з якою «завжди щось трапляється», коли свої невдачі коментуєте висловами на зразок:
«Таке може трапитися лише зі мною»;
«Я знав, що це станеться»;
«Я є невдаха».

Історія самогубств чи неприродних ранніх смертей дуже ймовірна, коли ви не задумуючись кидаєте співрозмовнику:
«Тільки через мій труп»;
«Який сенс у житті?»;
«Я краще помру, ніж буду продовжувати це робити».

*Ну, що б, здавалося, слова...
Слова та голос – більш нічого.
А серце б'ється, – ожива,
Як їх почує!..*

Це написав Тарас Шевченко. Як істина і те, що від деяких слів серце, навпаки, може перестати битися.

«Кажу вам, що за кожне слово пусте, яке скажуть люди, дадуть вони відповідь судного дня! Бо за слів своїх будеш виправданий і за слів своїх будеш засуджений», – так сказав Ісус Христос
Матв. 12:36, 37

Усі ці та інші такого роду негативні висловлювання пропонують демонам взяти під контроль життя тих, хто їх вимовляє.

До речі, нецензурні слова, такі поширені сьогодні серед практично всіх вікових груп, – це не що інше, як прокляття дітородних органів і неповага до матері (ти стверджуєш, що мав гріховний зв'язок з чиєюсь матір'ю), що теж тягне за собою недобрі наслідки.

Ще в Біблії читаємо: **«Смерть та життя – у владі язика»** (Прпц. 18:21). А також: **«Серце мудрого чинить розумними уста його»** (Прпц. 16:23).

Тож будьмо людьми з мудрими серцями і розумними устами.

Роман Кісь,
Зіновій Олексюк

СКЛЯНКА МОЛОКА

Говард Келлі, підліток-сирота, був дуже бідний. Щоб заробити собі на хліб і на навчання, він розносив різні дрібні товари по домівках.

Одного разу у нього в кишені не залишилося ні цента. Страждаючи від голоду, він вирішив зайти в найближчий будинок і попросити їжі. Йому було страшенно незручно, але коли він підійшов до будинку, ним опанувало почуття рішучості: відмовлять чи ні, але хай буде, що буде. Він рішуче простягнув руку до дзвінка і кілька разів натиснув кнопку. Але коли двері відкрила молода і дуже красива дівчина, Говард несподівано розгубився. Від недавньої впевненості не залишилося і сліду. Просто йому стало соромно просити у неї їжу. І тоді він, запинаючись від хвилювання, сказав:

– Можна... попросити у вас... склянку води? Дівчина зрозуміла, що юнак голодний і принесла йому велику склянку молока. Говард повільно випив його і запитав:

– Скільки я вам винен?
– Ви нічого мені не винні, – відповіла дівчина. – Моя мама вчила мене ніколи нічого не брати за добрі справи.

– В такому разі – сердечно вам дякую! – відповів він. Коли Говард Келлі вийшов з її будинку, він відчував себе не тільки міцніше фізично, а й морально. Тепер він був упевнений: поки на світі є такі щедрі й добрі люди, все буде добре!

...Прошло багато років. І ось одного разу одна молода жінка, мешканка цього міста, серйозно захворіла. Місцеві лікарі не знали, що робити. Врешті-решт вони вирішили

послати її до великого міста на обстеження до досвідчених фахівців. Серед запрошених на консультацію виявився і доктор Говард Келлі. Коли він почув назву містечка, з якого приїхала ця жінка, його обличчя пожавилося. Він зараз же піднявся і пішов в її палату.

Жінка, втомившись з дороги, спала. Лікар тихо зайшов до палати й відразу ж впізнав її. Так, це була вона – та сама дівчина, яка колись пригостила його склянкою молока. Вивчивши історію її хвороби і дані результатів аналізів, обличчя лікаря похмурніло: «Вона приречена!». Доктор повернувся у свій кабінет і деякий час сидів мовчки, про щось розмірковуючи. Він думав про цю жінку, про своє безсилля допомогти їй, про несправедливість долі. Але чим більше він думав, тим твердіше ставав його погляд.

Нарешті він схопився з крісла і сказав: «Ні, я зроблю все можливе і неможливе, щоб врятувати її!». З цього дня доктор Говард Келлі приділяв хворій пацієнтці особливу увагу. І ось після майже восьми місяців довгої й наполегливої боротьби доктор Келлі здобув перемогу над страшною хворобою. Життя молодої жінки тепер було поза небезпекою. Доктор Келлі просив бухгалтерію госпіталю підготувати йому рахунок за лікування. Коли йому принесли рахунок, сума, яку повинна була сплатити за своє лікування жінка, була величезна. І не дивно – її, можна сказати, забрали з того світу. Доктор Келлі подивився на рахунок, взяв ручку, щось написав внизу рахунку і попросив віднести рахунок в її

Це не казка і не художня розповідь.

Доктор Келлі (Howard Kelly, 1858-1943) – не вигадана особа, а відомий терапевт, один із засновників першого в Сполучених Штатах Медичного дослідницького університету Джонса Хопкінса в Балтіморі. Історія ж про нього і про склянку поданого йому молока теж правдива і записана його біографом.

slovoproslovo

БІБЛІЯ ПРО КІНЕЦЬ СВІТУ

Подія, яку зазвичай називають «кінцем світу», описана у Другому посланні апостола *Петра 3:10*, де говориться, що тоді «з гуркотом небо мине, а стихії, розпечені, рунуть, а земля та діла, що на ній, погорять». Це – кульмінація низки подій під назвою «День Господній», часу, коли Бог втрутиться в людську історію з метою виконання Свого суду. У той час Бог знищить усе, створене Ним, – «Небо та землю» (*Буття 1:1*).

По-перше, це буде катастрофічна подія. Існує «небо» й усе, що відноситься до фізичного Всесвіту, – зірки, планети й галактики – буде зруйновано надпотужним вогнем, що знищить усе відоме нам матерію. Усе, з чого складається Всесвіт, буде розплавлено: **«небо, палючися, зникне, а розпалені стихії розтопляться»** (2 *Петра 3:12*). Це також буде надзвичайно гучна подія, що супроводжуватиметься, як описано в різних перекладах Біблії, «ревом», «гучним шумом» чи «гуркотом». Тоді вже не буде жодних сумнівів у тому, що відбувається. Усі побачать і почують це, тому що – як нам сказано – «земля та діла, що на ній, погорять».

Написано в книзі Об'явлення, що замість знищених Ним неба і землі Бог створить **«небо нове й нову землю»** (*Об'явлення 21:1*), а також **«новий Єрусалим»** (21:2) – небесну столицю, місто досконалої святості – яке сходить із неба від Бога на нову землю. Це місто, – де житимуть святі, чий імена були **«записані в книгах життя Агнця»** (*Об'явлення 13:8*), – існуватиме вічно. Апостол Петро говорить про це нове творіння як про місце, де **«пробуває правда»** (2 *Петра 3:13*).

Можливо, найважливішим в описі цього Дня є запитання апостола Петра у віршах 11 і 12:

«А коли все оце поруїнується, то якими мусите бути в святому житті та в побожності ви, що чекаєте й прагнете скорого приходу Божого дня?»

Християни знають, що відбудеться, і нам слід виявляти це розуміння у своєму житті. Це життя швидкоплинне, і наша увага має зосередитися на майбутніх нових небесах і землі. Наше святе та благочестиве життя має стати свідченням для тих, хто не знає Спасителя, і нам слід розповідати іншим про Нього, щоб вони змогли уникнути страшної долі, яка чекає на тих, хто відкидає Господа. Християни з нетерпінням очікують Божого Сина, **«що Його воскресив Він із мертвих, Ісуса, що визволяє нас від майбутнього гніву»** (1 *Солунянам 1:10*).

Що таке віра?

Багато людей мають власне уявлення про віру. Хтось вірить в Бога, хтось вірить у те, що Бога нема, але й ті, й інші показують свою віру на ділах. Про це писав і апостол Яків: **«Але скаже хто-небудь: Маєш ти віру, а я маю діла; покажи мені віру свою без діл твоїх, а я покажу тобі віру свою від діл моїх»** (Як. 2:18).

У чому виявляється наша віра? Що ми ходимо на Богослужіння? Почасти, але не лише. Бо в Богослужіннях, слухаючи Боже Слово, ми здобуваємо віру. А наші діла віри ми звершуємо вже після Богослужінь. Є класичне визначення віри, дане в Біблії:

«А віра – то підстава сподіваного, доказ небаченого»

Євр. 11:1

Тобто віра є інструментом для

ДОБРА ЗЕМЛЯ

можуть безпощадно заглушити Слово! Отож створіть належні умови для Слова Божого в своєму серці і нехай Слово Божому не буде тісно у вашому серці!

Важливо не тільки слухати Слово Боже, що послане нам з небес. Треба дозволити цьому Слову простоти у вашому серці і дочекатись дорожнього плоду. А це досягається через постійність, стійкість, витривалість і терпеливість.

Почувши Слово Боже, нам треба схопитись за нього і не відпускати. Необхідно оберігати це Слово, наче цінний скарб, аби ніхто не зміг викрасти його з нашого серця.

«А те, що на добрій землі, це оті, хто як слово почує, береже його в щирому й доброму серці, – і плід приносять вони в терпеливості»

Луки 8:15

Нехай ваше серце буде придатною землею для Слова, що послане з Небес!

Ірина Шийка

НЕ ВОРОГУЙТЕ З БОГОМ!

Поговори з моїми внучками про Бога, – попросив мене старенький віруючий. – Вони навчаються в університеті. Ходімо до них.

– Я з ними вже зустрічався, вони явні безбожники, – не бажуючи даремно витрачати час, не погоджувався я.

– Правильно. Такі вони є. Чого ти дивуєшся?

Наполегливому проханням важко відмовити, і я пішов.

Дівчата жили у гуртожитку. Зустріли гостинно. Накрили стіл. За чаєм я заговорив про Бога, як і просив відусь.

– Який Бог?! Що ви собі придумали?! – усвідомлено опи-

ралися студентки і, впевнені у своїй правоті, почували себе на висоті становища.

Я вирішив перевести розмову на іншу площину.

– Чи багато студентів живе в цьому гуртожитку?

– Вільних місць у кімнатах нема.

– Ви не ворогуєте між собою? – Навіщо? Ми дружні з усіма!

– І нікому особисто ворогом не є?

– Ні, що ви?

– А щодо Бога, хто ви? Я бачу, що одна згадка про Нього викликає у вас гнів.

Дівчата дивилися на мене, як дивляться зненацька

захоплені люди: розгублено, винувано.

– Знаєте, любі, ви так сміливо стверджуєте, що Бога нема, але Він не перестав існувати від ваших слів. Він – вічний! Він був, є і буде. Мене дивує, як ви наважилися стати в стан Його ворогів. Ваша позиція на просто невдала чи погана, а в повному розумінні слова трагічна. Скажу чому: ви ворогуєте проти найсильнішої, найважливішої Особи у Всесвіті. Від влади Бога залежить: чи зробите ви наступний подих, чи Він обірве нитку вашого непокірного безбожного життя. Подумайте про те, де вам доведеться проводити вічність. Адже ваша душа безсмертна. Не ворогуйте з Богом!

маємо віру як засіб для придбання матеріальних цінностей, чи душевного спокою, чи фізичного зцілення. Так, віра сприяє цьому, але віра набагато більше, ніж просто «Господи, дай».

«Що бо Писання говорить? Увірував Авраам Богові, і це йому залічено в праведність» (Римл. 4:3). Як бачите, віра є запорукою праведності.

Ще в одному місці сказано про Авраама, батька усіх віруючих:

«Чи ти бачиш, що віра помогла його ділам, і вдосконалилась віра із діл?»
Як. 2:22

Що особливого зробив Авраам, коли про нього так говорить Біблія? Хіба він когось зцілював? Чи перед ним море розступалося? Ні. Він просто повірив Богові. Початку, отримавши вказівку від Бо-

га, Авраам залишив свою батьківщину і пішов у зовсім незнайому йому країну, там перебував. Потім, отримавши від Бога обіцянку, що в них із Сарою буде син, чекав на цього обіцяного сина 25 років. Всі ці роки він зберігав у серці те слово, яке Бог дав йому, і вірив, що воно здійсниться. У цій вірі не було чудес і ознак, як це було в Мойсея. Але саме про Авраама сказано, що його віра вдосконалилась завдяки його ділам.

Отже, віра – внутрішній стан, повна, абсолютна довіра Богові у всіх випадках життя. Без винятків.

«Догодити ж без віри не можна. І той, хто до Бога приходить, мусить вірувати, що Він є, а тим, хто шукає Його, Він дає нагороду»

Євр. 11:6

Роман К.

СПОВІДУВАННЯ

Зламання серця нерозривно пов'язане із сповіданням вуст. Зламання і сповідання покладено основою спасіння людини. Так говорить Слово Боже:

«Бо коли ти устами своїми визнаватимеш Ісуса за Господа, і будеш вірувати в своїм серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся, бо серцем віруємо для праведности, а устами ісповідуємо для спасіння»
Послання до Римлян 10:9, 10

У момент покаяння перед Богом грішник не тільки відкриває перед Ним свої гріхи і аморальний стан, але й відкрито і публічно сповідує Ісуса Христа Сина Божого, свого Спасителя, **«що був виданий за наші гріхи, і воскрес для виправдання нашого»** (Послання до Римлян 4:25). Чистосердечне, повне і беззастережне покаяння перед Богом є цінним саме тим, що воно завершується абсолютним Божим прощенням. Бог не тільки ламає серце грішника, а й зцілює його.

го. Христос каже: **«Дух Господа Бога на мені, бо Господь помазав Мене благовістити сумирним, ...послав Мене перев'язати зламаних серцем, ...щоб потішити всіх, хто в жалобі, ...щоб замість попелу дати їм оздобу, оливу радості замість жалоби, одежу хвали замість темного духа!»** (Ісаї 61:1-3). Прощений грішник може сказати: **«Я радісно буду втішатися Господом, нехай звеселиться душа моя Богом моїм, бо Він зодягнув мене в шату спасіння...»** (Книга пророка Ісаї 61:10). Так говорить Писання: **«Господь зламаносердим близький, і впокорених духом спасає»** (Псалом 33:19). **«І при тому дивлюсь Я на вбогого та на розбитого духом, і на тремтачого над Моїм словом»** (Книга пророка Ісаї 66:2). **«Жертва Божові – зламаний дух; серцем зламаним та упокореним Ти не погордуєш, Боже!»** (Псалом 50:19). Христос каже: **«...того, хто до Мене приходять, Я не вижену геть»** (Євангелія від Івана 6:37). Митар, що увійшов до храму із зламаним серцем, вийшов виправданим. В'язничний сторож у Филипах, покаявшись, **«... радів із усім домом своїм, що ввірував у Бога...»** (Книга Дії апостолів 16:34).

У справжньому покаянні сповідання гріхів і прощення гріхів – нероздільні. В момент покаяння гіркота змінюється насолодою прощення. Ти можеш помолитися такою молитвою:
Отець Небесний! Я приходжу до Тебе в Ім'я Господа Ісуса Христа і визнаю себе грішником. Господи, пробач мені за життя, прожитте без Тебе, за гріхи, які я чинив (чинила) (сповідуй свої гріхи). Прийми моє покаяння. Ісусе Христос, я вірю, що Ти народився на цій землі, приніс Свою науку і помер на хресті за мене, взявши на Себе всі мої гріхи. Я приймаю Тебе у своє серце як Господа та Спасителя. Я вірю, що Ти почув мою молитву. Заради Тебе, любий Ісусе, я прощаю всіх моїх кривдників, як Ти пробачив мене. В Ім'я Ісуса Христа я зрікаюся диявола і всього окультизму. Навчи мене, Господи, жити згідно Твого Слова. Нехай здійсниться воля Твоя в моєму житті. Дякую Тобі за почуту молитву і за моє спасіння. Амінь.

Церква ХВЄ "Еммануїл"
с. Мацошин, вул. Центральна, 67а
НЕДІЛЯ - 11.00.
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА - 19.00.

м. Броди, вул. Гончарська 30
НЕДІЛЯ 10:00
СЕРЕДА 19:00

м. Перемишляни, вул. Липова алея, 11а
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰
ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА - 19⁰⁰

Церква ХВЄ "Благодать"
м. Куликів, вул. Мазепи, 38
НЕДІЛЯ - 11⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ - 19³⁰
СУБОТА - 19⁰⁰

м. Белз, вул. Міцкевича, 31
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ - 18³⁰
СУБОТА - 18⁰⁰

м. Соснівка, вул. Лісна, 5а
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ - 19⁰⁰

м. Стебник, вул. Трускавецька, 16/1
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ - 19⁰⁰

м. Миколаїв, вул. Болоня, 24
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰

Церква ХВЄ "Віфезда"
м. Буськ, вул. Буського Братства, 6
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ - 19⁰⁰

Церква ХВЄ смт. Шкло
НЕДІЛЯ - 11⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ - 19⁰⁰

м. Ходорів, вул. Шевченка, 102
НЕДІЛЯ - 11⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ - 18⁰⁰

м. Турка, вул. Івана Франка, 35
тел. 0685000159
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰ та 19⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ - 19⁰⁰
СУБОТА (дитяче) - 15⁰⁰

м. Дрогобич, вул. Стрийська, 431
тел. 0983027696
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ - 18⁰⁰

м. Рава-Руська, вул. Львівська, 144
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰ та 17⁰⁰
СЕРЕДА - 19⁰⁰(зим.час), 20⁰⁰ (літ. час)

м. Сокаль, вул. Героїв УПА, 19В
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ - 19⁰⁰

Запрошуємо на служіння:

ЦЕРКВА ХВЄ "ЖИВА НАДІЯ"
м. Львів, вул. Папарівка, 1
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ - 18⁰⁰
СЕРЕДА (молитва) - 10⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФАНІЯ"
м. Львів, вул. Жовківська, 8
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК (молодіжне) - 19⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ - 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВОСКРЕСІННЯ"
м. Львів, вул. Пекарська, 59
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА - 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ГОЛГОФА"
м. Львів, вул. Скрипника, 2а
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА - 19⁰⁰
ЧЕТВЕР - 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФЕЗДА"
м. Львів, вул. В. Великого, 4
НЕДІЛЯ - 11⁰⁰
СЕРЕДА - 18³⁰

Церква ХВЄ "Воскресіння"
м. Борислав, вул. Т. Шевченка, 97
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ - 19⁰⁰

м. Борислав, вул. Весняна, 10
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК, ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ - 19⁰⁰

м. Шептицький, вул. Ключівська, 18а
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ - 18³⁰

м. Новояворівськ, вул. Т. Шевченка, 7а
НЕДІЛЯ - 11⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ - 18⁰⁰

смт. Новий Яричів, вул. Незалежності, 51
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰ та 16⁰⁰
ЧЕТВЕР - 18⁰⁰
СУБОТА - 19⁰⁰

м. Великі Мости, вул. Шевченка, 28
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰
ПОНЕДІЛОК, П'ЯТНИЦЯ - 19⁰⁰

м. Жовква, вул. Б. Хмельницького, 29
НЕДІЛЯ - 10³⁰
СЕРЕДА - 19⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ - 18³⁰

м. Бібрка, вул. Шкільна, 5
НЕДІЛЯ - 11⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ - 18⁰⁰

м. Красне, вул. Залізнична, 6
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰ та 17⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ - 19⁰⁰
СУБОТА - 18⁰⁰

с. Жовтанці, вул. Куликівська, 29
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ - 20⁰⁰

с. Татаринів, вул. С. Бандери, 19
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР - 18⁰⁰

с. Малі Підліски, вул. Південна, 15а
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰ та 17⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ - 19⁰⁰

м. Золочів, вул. Об'їзна, 1
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ - 18⁰⁰

с. Черчик
НЕДІЛЯ - 11⁰⁰ та 18⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ - 19⁰⁰

м. Яворів, вул. Лесі Українки, 41
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР - 18⁰⁰ (зима), 19⁰⁰ (літо)

с. Бортків
НЕДІЛЯ - 10³⁰
ЧЕТВЕР - 20⁰⁰

м. Кам'янка-Бузька, вул.Саксаганського, 2в
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰

с. Зимна Вода, вул. І. Сірка, 4-б
НЕДІЛЯ - 10⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР - 18⁰⁰

Досить минулого часу

«Бо досить минулого часу, коли ви чинили волю поган, ходили в розпусті, у пожадливість, у пияцтві, у гулянках, у пиятиках, у беззаконних ідолослужбах»
1Петра 4:3

Дуайта Моуді, відомого євангеліста 19-го століття, одного разу запитали після євангелізаційної зустрічі, чи хтось навернувся до Господа Ісуса Христа. «Так», – відповів він,

– «навернулися дві з половиною людини». Не зрозумівши відповідь, його друг перепитав: «Ти маєш на увазі двоє дорослих і дитина?» «Ні», – знову відповів співчутливо Моуді. – «Двоє дітей і один дорослий середнього віку. Діти віддали все своє життя Господу Ісусу, а дорослий – лише півжиття». Він мав на увазі, що те життя, яке цей дорослий чоловік прожив без Бога до покаяння, вже втрачене.

Людина, яка втрачає Богом дану можливість покаятися і навернутися до Христа, одного дня, на суді перед Божим престолом, змушена буде визнати, що прожила своє життя марно. Всі її зусилля і праця стануть нічим...

ЗЕРНО ВІЧНОСТІ

QR-код газет ХВЄ України

Центр реабілітації Віфесда - Львів надає безкоштовну допомогу людям, які знаходяться в алкогольній, ігровій чи наркотичній залежності. Звертатись 0679903613.

Ви можете слухати християнські проповіді на Ютуб-каналі «Львівське Обласне Об'єднання УЦХВЄ»

Від редакції

Шановні читачі! Якщо у Вас є цікаві, змістовні матеріали (проповіді, статті, вірші), які принесуть духовне збагачення читачам, або є бажання поділитися своїми свідченнями – розказати про милості Божі, явлені у Вашому житті, просимо надсилати таку інформацію на електронну адресу: ev16@ukr.net, або на адресу редакції нашої газети. Ваші матеріали будуть опубліковані в одному з випусків газети.

"Тексти цього видання містять імена Бога та назви святих місць. Тому прохання ставитися до газети з повагою і не використовувати в неналежних цілях."
Рясних Вам Божих благословінь!

Газета друкується за рахунок добровільних пожертвувань та розповсюджується безкоштовно.
Редакція не завжди поділяє погляди авторів.
Адреса редакції: м. Львів, вул. Папарівка, 1, 79019.
Віддруковано: Видавництво "А-Прінт", м. Тернопіль
Реєстраційне свідоцтво: ЛВ 1230/484 р. від 24.05.2016р.
Засновник: Об'єднання Церков Християн віри Євангельської П'ятидесятників Львівської обл.
Наклад 18 000 екз.

Добровільне перерахування коштів на газету "Євангельський вісник" можна здійснити на банківську карту 4441 1110 7078 5732 Танчин Євгеній Богданович, або поштовою адресою редакції з приміткою "НА ГАЗЕТУ".

Головний редактор: Володимир Якимів
Над номером працювали:
Вишинський Борис
Дачишин Петро
Калинів Назар
Карпів Юля
Кісь Роман
Шпачук Андрій